

Η Ντόρα Οικονόμου διερευνά τη ρευστή δυαδικότητα της σχέσης ξενιστή-παρασίτου στην πρώτη της ατομική έκθεση στην γκαλερί Δύο Χωριά.

Αθήνα, 26 Μαΐου 2025 — Με ιδιαίτερη χαρά, η Γκαλερί Δύο Χωριά ανακοινώνει την ατομική έκθεση **«Hosts and Parasites»**, της Ελληνίδας καλλιτέχνιδας Ντόρας Οικονόμου. Η έκθεση εγκαινιάζεται στις **5 Ιουνίου 2025, στις 8 μ.μ.**, στην γκαλερί Δύο Χωριά, παρουσία της καλλιτέχνιδας.

Η **Ντόρα Οικονόμου** δημιουργεί με υλικά ταπεινής προέλευσης και μαζικής παραγωγής και με παραδοσιακά σχέδια οριγκάμι, ακολουθώντας μια μεθοδολογία που θυμίζει προγραμματισμό ανοιχτού κώδικα. Παράγει αυθεντικά και εντελώς προσωπικά έργα, βασισμένα σε μια αρχαία, τυποποιημένη γλώσσα τεχνικών, αξιοποιώντας όμως σύγχρονα, καθημερινά προκατασκευασμένα υλικά. Έτσι, ενώ η αισθητική των έργων της μοιάζει έντονα χειροποίητη και μη βιομηχανική, η ίδια η δημιουργική της διαδικασία στηρίζεται σε λειτουργικές αρχές αντίστοιχες με αυτές της τεχνητής νοημοσύνης — τις οποίες, ωστόσο, επαναπροσδιορίζει μέσα από την ανθρώπινη βούληση και την προσωπική, βιωματική αίσθηση του ωραίου. Αυτή η αντιφατική σχέση ανάμεσα στη δημιουργικότητα και την τυποποίηση — όπως και μια έμμεση αναφορά στον «ψηφιακό θόρυβο» της εποχής — αντανakλάται ξεκάθαρα στον τίτλο της έκθεσης **«Hosts and Parasites»**. Η Οικονόμου πάντα δίνει ιδιαίτερη σημασία στους τίτλους των εκθέσεών της, καθώς λειτουργούν ως ενοποιητικό κλειδί για την αποκωδικοποίηση του αλληγορικού νοήματος των επιμέρους έργων. Ο τίτλος της παρούσας έκθεσης αγγίζει τον πυρήνα όχι μόνο της αφήγησης που ξεδιπλώνεται στον χώρο της γκαλερί, αλλά και της συνολικής δημιουργικής φιλοσοφίας της εικαστικού.

Κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού της στη Βραζιλία, η Ντόρα Οικονόμου ήρθε για πρώτη φορά σε επαφή με την έννοια του ξενιστή και του παρασίτου, εμπνευσμένη από τα εντυπωσιακά δέντρα του Ρίο ντε Τζανέιρο, στα οποία φυτρώνουν ορχιδέες: τεχνικά πρόκειται για παρασιτικά φυτά, που απορροφούν θρεπτικά συστατικά από τους κορμούς και τις ρίζες των δέντρων. Παρ' όλα αυτά, ομορφαίνουν τα δέντρα και τα καθιστούν πιο ελκυστικά στα μάτια των περαστικών, κερδίζοντας έτσι τη φροντίδα και την προσοχή των κατοίκων της πόλης. Η χαρακτηριστική, καμπυλόγραμμη μορφή αυτών των λουλουδιών και γενικότερα το αρχέτυπο του πλεγμένου, αναρριχώμενου παρασίτου, όπως είναι ο κισσός — βρίσκει τη θέση του στην έκθεση μέσα από αυστηρά διπλωμένες, παστέλ κατασκευές από βαμβάκι, στο έργο *Τούμπου Τούμπου Ζα Τούμπου Ζίτσου Α Κάπου Κουλουκουπού Κουλουκουπού Κουλουκουπά*, αλλά και στο μάλλινο *Cian Cuna Macan Ata Locs Alonlao*. Παράλληλα, αυτές οι γλυπτικές μορφές παραπέμπουν και στα ταξίδια της καλλιτέχνιδας το τελευταίο έτος, στην Ταϊλάνδη, το Χονγκ Κονγκ, τον ποταμό Μεκόνγκ και την Ιαπωνία. Το πολυπολιτισμικό αυτό μωσαϊκό αποτυπώνει τον στοχαστικό και μεταφορικά τον παρασιτικό χαρακτήρα του έργου της, που βασίζεται στην ανάμειξη και την ενίσχυση διαφορετικών παραδόσεων και επιρροών.

Μέσα από αυτό το πρίσμα, η έκθεση διερευνά τη ρευστή δυαδικότητα της σχέσης ξενιστή-παρασίτου: ποιος είναι αυτός που επωφελείται και ποιος υφίσταται τη ζημία; Το ερώτημα που τίθεται είναι καίριο: Ο δανεισμός και η αναπροσαρμογή των διαχρονικών εκφράσεων των παραδοσιακών τεχνών —τους προσδίδουν, άραγε, νέα πνοή ή συντελούν στη φθορά τους, εκμεταλλευόμενοι άδικα τα επιτεύγματα και το

βάθος τους; Και οι καλλιτεχνικοί θεσμοί —οι γκαλερί, οι συλλέκτες— στηρίζουν πράγματι τα οράματα των δημιουργών ή μήπως τα εντάσσουν, συχνά άθελά τους, σε μια δυναμική όπου τα αρχικά οράματα κινδυνεύουν να αλλοιωθούν από τις επιταγές του θεσμικού πλαισίου; Το έργο *Ουαγκάγκα Μπουμ Μπουμ Χι γκάφα Γκους Μπιρλί Γκαγκάκη Αούγκιγκι Αούγκιγκι Μπάγκαλα Γκάουγκα Γκα* ενσαρκώνει αυτήν την προβληματική, αντιπαραβάλλοντας τη λεπτότητα και την αυστηρή ακρίβεια ενός παραδοσιακού οριγκάμι σε μορφή κάμπιας με τις εντυπωσιακά μεγάλες, σχεδόν απειλητικές, και συνάμα σαγηνευτικές διαστάσεις των γιγαντιαίων εντόμων.

Υπάρχει ακόμη ένα ζήτημα που συνδέεται άρρηκτα με την έννοια του ξενιστή και του παρασίτου: το αποικιακό παρελθόν πολλών από τις περιοχές που ενέπνευσαν τα έργα της καλλιτέχνιδας—ένα παρελθόν επώδυνο, σύνθετο, γεμάτο αντιφάσεις, τόσο για εκείνους που το βίωσαν ως κατακτητές όσο και για εκείνους που υπήρξαν υποτελείς. Αν και σήμερα δεν χρησιμοποιούμε πια τον όρο «αποικία», ούτε μιλάμε ανοιχτά για «εκπολιτισμό» των «άλλων», η λογική του αποικιακού παρασιτισμού επιβιώνει με άλλους όρους: στις πολυεθνικές εταιρείες, στον μαζικό τουρισμό, στην εξορυκτική εκμετάλλευση φυσικών πόρων, στον εξευγενισμό των πόλεων. Η Ελλάδα και, ειδικότερα, η Αθήνα δεν αποτελούν εξαίρεση—και η γειτονιά όπου βρίσκεται η γκαλερί Δύο Χωριά είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της συνύπαρξης. Όμως, ποιος είναι ο ξενιστής και ποιος το παράσιτο σε αυτή τη σχέση; Η Ντόρα Οικονόμου μας υπενθυμίζει ότι η απάντηση σε τέτοιου είδους ερωτήματα δεν είναι ποτέ ξεκάθαρη και καθολική.

— ΤΕΛΟΣ —

Σημειώσεις για συντάκτες

— Η **Ντόρα Οικονόμου** (γ. 1974, Ελλάδα) ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Είναι απόφοιτη της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας και του Pratt Institute στο Μπρούκλιν. Έχει συμμετάσχει σε residencies και εργαστήρια, ενώ έχει εκθέσει το έργο της στην Ελλάδα, την Ευρώπη, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ιαπωνία. Πρόσφατες ατομικές εκθέσεις περιλαμβάνουν τις: «In conversation – chapter #3», RIBOT, Μιλάνο; «East Of The Sun West Of The Moon», Høstscena, Όλεσουντ, Νορβηγία (στο πλαίσιο καλλιτεχνικής φιλοξενίας); «Rock Soft», Akiyoshidai International Art Village, Ιαπωνία; «Continuity», Δημοτικό Μουσικό Θέατρο Ολυμπίας, Αθήνα; «Sun Rises Sun Sets», Akwa Ibom, Αθήνα και Ρότερνταμ, καθώς και «Representation», Radio Athènes, Αθήνα; Πρόσφατες ομαδικές εκθέσεις περιλαμβάνουν: «the collective purr», «Κτήριο Νόμπελ, Αθήνα; «Frequencies (and Atmospheres) », γκαλερί Eva Presenhuber, Ζυρίχη; Prizing Eccentric, Talents III», P.E.T. Projects, Αθήνα; «We Tell Ourselves Stories In Order To Live», Callirroe, Αθήνα και «Geometries», Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Στις εκθέσεις σε μουσεία συγκαταλέγονται οι: «Landlord Colors: on Art, Economy, and Materiality», Cranbrook Art Museum, Μίσιγκαν και «Αντι Δομή», Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, Αθήνα. Διεθνείς υποτροφίες περιλαμβάνουν: Υποτροφία στο Akiyoshidai International Art Village, Ιαπωνία, 2020.

DIO HORIA GALLERY
ATHENS, GREECE
+30 210 6714827
INFO@DIOHORIA.COM
WWW.DIOHORIA.COM

— Πληροφορίες έκθεσης

Ντόρα Οικονόμου:
Ξενιστές και Παράσιτα
Ατομική έκθεση
Δύο Χωριά Ακρόπολη
05 Ιουνίου – 30 Αυγούστου, 2025

Γκαλερί Δύο Χωριά
Λεμπέση 5-7 & Πορίνου 16
Ακρόπολη, Αθήνα, 11742
Τηλ: +30 2109241382 | +30 2106714827
Email: info@diohorias.com

Ωράριο:
Τρίτη - Παρασκευή 11:00 - 19:00
Σάββατο 12:00 - 18:00

Ειδικό ωράριο:
Κυριακή 22 Ιουνίου: 10.00 – 13.00

— Προσεχείς εκθέσεις

Ally Rosenberg:
Ατομική παρουσίαση
The Armory Show
Νέα Υόρκη
Περίπτερο #TBC
05 – 07 Σεπτέμβρη, 2025

Gisela McDaniel:
Ατομική έκθεση – Πρόγραμμα Residency
Δύο Χωριά Ακρόπολη
Οκτώβριος – Νοέμβριος, 2025

Υλικό για τον Τύπο:

[Λήψη εδώ](#)

Για περισσότερες πληροφορίες, παρακαλώ επικοινωνήστε με την γκαλερί:

info@diohorias.com

DIO HORIA GALLERY
ATHENS, GREECE
+30 210 6714827
INFO@DIOHORIA.COM
WWW.DIOHORIA.COM

Dio Horia is excited to announce 'Hosts and Parasites', an exhibition of a new suite of sculptures from Dora Economou.

Athens, May 26, 2025 — Dio Horia is excited to announce 'Hosts and Parasites', a solo exhibition by Greek artist Dora Economou. The exhibition will open on **June 5 at 8:00 PM** at Dio Horia Gallery in Acropolis, with the artist in presence.

Dora Economou works with humble, mass-produced supply materials and centuries-old origami designs in a manner akin to open-source coding: producing completely sui generis, original pieces on the basis of the ancient standardized language of traditional techniques and with the use of prefabricated everyday mediums. In this way, in sharp contrast with the resulting work's viscerally artisanal and nonindustrial aesthetic impact, Economou's creative process in fact employs the very same operational procedures as AI, and as it does so, critically reclaims them for the unique affordances of human agency and lived sensibility. This paradoxical dichotomy of creativity and standardization—as well as a passing acknowledgement of the phenomenon of "digital slop"—is also embedded in the show's very title. Economou always invests particular care and consideration into the titles of her exhibitions, for they function as a unifying cipher key to the individual assembled pieces' deeper allegorical meaning, and the present one goes straight to the heart of not only the specific story unfolding within the gallery's walls but the artist's overarching creative philosophy as well.

It was on a trip to Brazil that Economou was first brought to thoughts of hosts and parasites by the sights of Rio's famous orchid-bestrewn trees: technically an invasive species, the flowers parasitize their host trees, extracting the sufficient nutrients for the flowers' thriving from the trees' trunks and root systems—and in the process not only beautify them but also make the trees more attention-worthy and deserving of protection and special care from the city's residents. The sinuous form of the flowers, and the archetype of a braided parasitic plant more broadly, of which ivy is perhaps the most emblematic example, appear inside the gallery in the forms of the rigorously folded, pastel cotton of *Toubou Toubou Za Toubou Zitsou a Kapou Kouloukoupou Kouloukoupou Kouloukoupa*, as well as the woolen *Cian Cuna Macan Ata Locs Alonlao*. At the same time, these sculptural florae's reference, along with the rest of the show's pieces, may yet just as easily be traced back to Economou's other travels throughout last year—in Thailand, Hong Kong, Mekong, and Japan—and this culture-clash intermix is reflective of the reflexively parasitic nature of her work at large, which engages and amplifies the unstable duality of the very idea of parasites and their hosts—which one is the beneficiary and which is the victim? Does borrowing and repurposing the centuries-old idioms of artisanal traditions give them new life or somehow take unfair advantage of their achievement? Do the gallery and its patrons give breathing room and support to the artist's dreams, or abuse them for their own benefit? *Ougaga Boom Boom Hi Gapa Goum Birli Gaga Aougigi Aougigi Bagala Gaouga Ga* personifies this

DIO HORIA GALLERY
ATHENS, GREECE
+30 210 6714827
INFO@DIOHORIA.COM
WWW.DIOHORIA.COM

question by contrasting the delicacy and rigorous fastidiousness of the traditional origami caterpillar design with the strikingly oversize and menacing, but strangely hypnotizing, proportions of the gigantic insects.

There is another subject that is never too far from the idea of hosts and parasites: as one can easily observe, most of the locations listed above do have a torturous colonial past, both as the offended and as the offenders. And while we may no longer refer to countries as “colonies,” or brazenly aspire to “civilize” unfamiliar cultures toward our own liking, that colonial parasitic logic continues to exist in the form of multinational corporations, tourism, extractive capitalism, and gentrification. Greece and Athens are by no means an exception to that condition, and the neighborhood where Dio Horia finds itself, all the more so. But who is the host and who is the parasite? The answer to this question, Dora Economou suggests, can never be definitively settled.

— THE END —

Notes to editors

— **Dora Economou** (b. 1974) in Athens, Greece where she lives and works. She is a graduate of the Athens School of Fine Arts and Pratt Institute, Brooklyn. She has participated in Residencies and Workshops and has exhibited her work in Greece, Europe, USA and Japan. Recent solo exhibitions include: “In conversation – chapter #3”, RIBOT Gallery, Milan; “East Of The Sun West Of The Moon”, Høstscena, Ålesund (as part of an artist residency); “Rock Soft”, Akiyoshidai International Art Village, Japan; “Continuity”, Olympia Municipality Music Theatre, Athens; “Sun Rises Sun Sets” Akwa Ibom, Athens and Rotterdam; “Representation”, Radio Athènes, Athens; Recent group exhibitions include: “the collective purr”, Nobel Building, Athens; “Frequencies (and Atmospheres)”, Galerie Eva Presenhuber, Zurich; “Prizing Eccentric, Talents III”, P.E.T. Projects, Athens; “We Tell Ourselves Stories in Order to Live”, Callirroë, Athens; “Geometries”, Agricultural University of Athens. Museum exhibitions include: “Landlord Colors: on Art, Economy, and Materiality”, Cranbrook Art Museum, Michigan and ‘Antistructures’, DESTE Foundation, Athens. Fellowships include: 2020 Fellowship at Akiyoshidai International Art Village.

DIO HORIA GALLERY
ATHENS, GREECE
+30 210 6714827
INFO@DIOHORIA.COM
WWW.DIOHORIA.COM

— Exhibition Information

Dora Economou:
Hosts and Parasites

Solo Exhibition
Dio Horia Acropolis
June 5 – August 30, 2025

Dio Horia Gallery

5 – 7 Lempesi & 16 Porinou St
Acropolis, Athens, 11742
Tel: +30 2109241382 | +30 2106714827
Email: info@dioria.com

Hours:

Tuesday - Friday, 11:00 - 19:00
Saturdays, 12:00 - 18:00

Special Hours:

June 22, Sunday, 10.00 – 13.00

— Upcoming Presentations

Ally Rosenberg:
Solo Presentation

The Armory Show
New York
Booth #TBC
September 05 – 07, 2025

Gisela McDaniel:
Solo Exhibition – Residency Program

Dio Horia Acropolis
October – November, 2025

Download press materials here:

<https://www.dropbox.com/scl/fo/02ks0uc8xto62l2kc24s3/ABt0tcxxBfJwEgyBndceMfQ?rlkey=6p0ltm6bmh67n142kisl8m8y2&st=pxxk99y3&dl=0>

For more information, please contact the gallery:

info@dioria.com